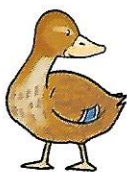

O OŠKLIVÉM KÁČÁTKU

Máma seděla už pár týdnů na a těšila se na mlád'ata. Konečně

to ve zapraskalo a byla na světě. Všechna byla krásně ,

jenom jedno bylo . „Ty jsi ale ošklivé,“ posmívala se mu ,

ale je napomínala a měla ho ráda stejně jako ostatní. Vodila je plavat

k a na šť'avnatou na pastvu. Jenomže i u

a na pastvě se zdálo, že je jiné a větší než ostatní. ho

přede všemi marně hájila. se tedy jednoho dne sebralo a odešlo za

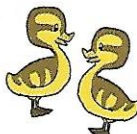
do hlubokého . Bloudilo až do , až konečně dorazilo

k , ve které bydlela hodná . Když uviděla nešť'astné , ujala

se ho a starala se o něj celou zimu. Přišlo jaro. vyrazilo k , aby si

užilo prvního . Naklonilo se nad hladinu a podívalo se do ní jako

do . V už ale nespátrilo ošklivé , ale nádhernou

bílou . Teď už mu bylo jasné, proč vypadalo jinak než malá !

Jestlipak víš, proč?

KONEC